

Afslutningsvis må jeg derfor sige, at der er meget lille tillid til forbrugernes sunde dømmekraft, der lades tilbage både her og hos regeringen, men vi konservative tror altså på forbrugerne, blot de får seriøse oplysninger at forholde sig til. Derfor vender vi tommelfingeren nedad til dette forslag.

Jørn Jespersen (SF):

For godt et års tid siden satte SF en styrkelse af forbrugerpolitikken på den politiske dagsorden her i Folketinget, og vi går da ud fra, at det var en af årsagerne til, at regeringen efter en meget lang periode uden egentlige forbrugerpolitiske diskussioner kom med et udspil på området et stykke tid senere. Det var vi glade for at regeringen gjorde, men som alle ved, blev forslagene ikke færdigbehandlet, bl.a. på grund af folketingsvalget. Derfor ser vi selvfølgelig frem til at behandle regeringens kommende forslag efter sommerferien, og vi vil arbejde for en væsentlig styrkelse af den forbrugerpolitiske indsats ved den lejlighed.

SF's grundprincipper for organiseringen af den offentlige forbrugerinformation og styringen af forbrugerpolitikken vil være, at der selvfølgelig er behov for at tage udgangspunkt i den moderne og ansvarsbevidste forbruger, dvs. behov for oplysning om produktionsmetoder, om økologi, om dyrevelfærd og alle de nye temaer, som er kommet ind i forbrugerpolitikken i de senere år.

Vi mener også, at det er væsentligt, at den forbrugerinformation, som finder sted, er uafhængig af såvel kommercielle interesser som branchespecifikke interesser og også af politiske interesser. I den forbindelse synes jeg måske nok, at den debat, der har været hidtil i dag omkring adskillelsen mellem forbrugerpolitik og forbrugerinformation, er en lille smule kunstig i forhold til den virkelighed, der rent faktisk findes i øjeblikket.

Det bliver fremstillet både fra V og K og nu også fra Enhedslisten, som om vi i dag har en klar adskillelse af informationsindsatsen og den politiske del af forbrugerarbejdet. Men sagen er jo, at der eksisterer et stort problem, fordi de organisationer, som sidder i Statens Husholdningsråd, i meget stort omfang også er repræsenteret i Forbrugerrådet, og derfor synes jeg da, det er en relevant diskussion, om det er rimeligt, at nogle organisationer, der oven i købet har tætte forbindelser til erhvervsorganisationer, skal sidde begge steder, mens andre

organisationer, der er rent forbrugerpolitiske organisationer, kun skal sidde i Forbrugerrådet, altså i den politiske del. Jeg synes, det er værd at overveje, hvordan vi styrer den del af det.

Endelig er det væsentligt for SF, at vi giver en stærk indflydelse til de forbrugerpolitiske interesser, også når det drejer sig om forbrugerinformation, for det er da ikke uden interesse, hvad det er for områder, man vælger at informere om. Valget af indsatsområde for den forbrugerpolitiske information er da i sig selv et politisk valg. Man kan da ikke bare informere ud i det blå og så regne med, at det er de områder, forbrugerne nødvendigvis er interesserede i. Det er et forbrugerpolitisk valg, der træffes, når man vælger de områder, man ønsker at informere om. Og derfor bliver vi nødt til at tage stilling til, hvad det er for forbrugerpolitiske interesser, vi ønsker at give indflydelse, i forhold til den informationsindsats, som staten har ansvaret for.

Enhedslisten er i sit forslag inde på, at det er nødvendigt at tilføre forbrugerarbejdet både centralt og lokalt flere penge. Det er vi enige i, og derfor er vi da også glade for, at der allerede er taget hul på det i form af et aktstykke, der er vedtaget, og en tilførelse af betydelig flere midler til Forbrugerrådet på SF's foranledning i forbindelse med finansloven.

Vi er også meget interesserede i at se på Forbrugerombudsmanden og hans arbejdsområder, kompetence og ressourcetildeling. Den diskussion går vi meget gerne ind i. Vi er enige med Enhedslisten i, at bagatelgrænsen for, at Forbrugerklagenævnet kan behandle en sag, bør nedsættes til 200 kr.

Endelig er vi af den opfattelse, at det vil være en god idé at indføre en reklameafgift – det har vi foreslået mange gange – og vi synes også, det kunne være udmærket at anvende en del af pengene til såkaldt modinformation i forhold til den kommercielle reklameindsats, selv om vi måske nok synes, at Enhedslistens model og de eksempler, bl.a. omkring modinformation i forhold til engangsblejer, som Enhedslisten har valgt, kan være, hvis man vil undskylde os udtrykket, en lille smule barnlig og naiv.

Lad os drøfte det videre, når regeringen kommer med sit forslag.

Egil Møller (DF):

I Dansk Folkeparti finder vi det fremsatte beslutningsforslag overflødigt set i forhold til de eksisterende operatører på markedet. Er der